

[Aksel Larsen.]

som langt, langt bedre end det resultat, landbrugsministeren har kohandlet sig til i landstinget.

Aage Fogh: De ærede ordførere for partiet venstre og de konservative beklagede sig begge over, at der ikke var en enstemmig indstilling fra udvalget, og det ærede medlem hr. Fibiger lod forstå, at det mente han der havde været grund til at vente. Det syntes jeg i og for sig også der havde i betragtning af den stilling, de to partier indtog i det andet høje ting; i betragtning af, at det var dem, der gjorde det store arbejde for at tilvejebringe forliget derovre, havde der været grund til at vente, at det havde vundet tilslutning også her i folketinget. Det er altså ikke sket. Jeg skal derfor på mit partis vegne sige, at som det har formet sig, ønsker vi loven gennemført i den skikkelse, den har fået i landstinget. Det medfører, at vi må anbefale at stemme imod samtlige de stillede ændringsforslag. Det er vor bestemte opfattelse, at som loven nu bliver formet, vil den gøre megen gavn. Jeg har vist tidligere ved en lejlighed sagt, at jeg havde i og for sig hellere set, at lovforslaget havde fået den form, vi havde givet det i folketinget ifjor. Jeg indrømmer, at den ændring, der er sket, måske nok hurtigere vil give noget tillægsjord, måske også mere tillægsjord, men den vil nok i det lange løb give lidt mindre. Men så har jeg også føjet til: den tid, den sorg! Jeg tror, at loven, som den nu er formet, forholdsvis hurtigt vil give gode resultater, navnlig med hensyn til at skaffe tillægsjord, ligesom der er mulighed for at skaffe nogen jord til udstykning til brug for nye ejendomme. Derfor anbefaler vi at vedtage lovforslaget, som det foreligger fra landstinget.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg takker udvalgets flertal for den indstilling, man har givet her, idet man anbefaler at stemme for lovforslaget i den skikkelse, hvori det blev vedtaget i det høje landsting.

Jeg kan ikke modtage de ændringsforslag, som er stillet fra forskellig side, hverken dem, der er stillet af venstre og konservative, eller dem, der er stillet af det kommunistiske parti. De ændringsforslag, som er stillet af venstre og konservative til § 11, går ud på at forringe muligheden for at få jord frem fra de store godser, arvegodserne, til oprettelse af nye brug, hvor der ikke kan placeres 20 pct. jord fra sådanne godser til tillægsjord. Jeg kan ikke se rettere, end at

det vil være urimeligt, at man på den måde for at begunstige de store godser skal tage mere jord gennem forkøbsretten fra bøndergårdene, end det ellers ville være nødvendigt.

Det ærede medlem hr. Fibiger udtalte, at han syntes, det var urimeligt, at man ikke nåede til enighed her; de ændringer, man foreslog fra venstres og konservativ side, sagde det ærede medlem, var så betydningsløse, gjorde så lidt forskel, at det var urimeligt, at man ikke kunne blive enig. Ja, jeg forstår det heller ikke. Når der var mulighed for at samle hele det konservative folkeparti i landstinget om den affattelse, der her foreligger, forstår jeg heller ikke, at det ærede medlem vil være med til at stille ændringsforslag hertil, som han selv betegner som betydningsløse.

Til det ærede medlem hr. Aksel Larsens ændringsforslag og udtalelser skal jeg sige, at når jeg er gået med til i det høje landsting at ændre det forslag, som blev vedtaget her i fjor, er det af to grunde: for det første indrømmer jeg, at jeg lægger megen vægt på, at der skabes så stort et flertal som muligt i rigsdagen for sådanne love; det kan ikke benægtes, at det er betydelige indgreb overfor det danske landbrug, der her foretages for at gennemføre en bedre jordfordeling, en bedre placering for landbrugets ungdom, end der ellers er mulighed for, og det er af stor betydning, at så indgribende love vedtages med så stort flertal som muligt. Dette har vejet til for mig, når jeg er gået ind i forhandlinger som dem i landstinget. Men dertil kommer, at der er ingen tvivl om — det regner alle med —, at den lov om forkøbsret, som blev gennemført i fjor, sikkert i mange år vil give jord nok til oprettelse af nye brug. Det, det skorter på i den lovgivning, der hidtil er gennemført, er tillægsjord, idet man har undtaget arvegårdene fra forkøbsretten, og det, der sker ved den ændring, der nu foretages, hvorved man slækker på princippet om, at ingen må eje mere end to ejendomme, er, at derved skaffer man til gengæld mulighed for at få tillægsjord frem betydeligt hurtigere, end man ville kunne efter lovforslaget, som det var vedtaget her i fjor. De to ting gør, at jeg for mit vedkommende med glæde går med til at anbefale, at man stemmer for lovforslaget, som det blev affattet i landstinget, og jeg anbefaler at stemme imod alle de stillede ændringsforslag.

Anden næstformand (Victor Larsen): Det ærede medlem hr. Fibiger har ordet for en kort bemærkning.